= Въ това време Византийцитѣ трѣбало да
ся борятъ и съ аваритѣ въ Тракія и въ Да-
мація, но ~~въ~~ и тѣзи нѣмъ аваритѣ разбити
и пострадали отъ заразѣ принудили ся
да заключатъ миръ (600) споредъ който за
граница между тѣхъ и византийцитѣ остана
нѣмъ Дунавъ съ условіе обаче, да е дозволе-
но на послѣднитѣ въ случай на война съ
славенитѣ да минуватъ рѣкитѣ. Това
показва че аваритѣ ся продължавали войн-
ка тѣ като съюзници на славенитѣ, но ка-
то ся боели и тѣ отъ заселванието на Да-
кійскитѣ славени, прѣдварили да заклю-
чатъ миръ невѣренъ съ уясненіе за Ви-
зантийцитѣ да бъдатъ противу славени-
тѣ, и наистина войнѣ на сѣверъ славенитѣ
ся продължавала. Въ 602, помощникъ въ
Петровъ Судунъ отбилъ аваритѣ на
задъ Дунавскитѣ славени. Но римскитѣ
войски такъ нерачили да послушатъ Маври-
кій, да продължаватъ въ непріятелскѣ
земи, ~~и тѣзи нѣмъ~~ тѣ ся възбунтували ~~против~~
и ~~Фока~~ ся вернали въ царградъ та свалили
Маврикія и въвели на престола Фока, и
тѣй ся прекратила войнѣтѣ прѣзъ Дунавъ
като ся продължавали осемъ години.

~~А когдѣ~~ А докато Византийцитѣ продъ-
лравали да ся борятъ съ славенитѣ на
сѣверъ и съ аваритѣ на западъ, заселени-
тѣ на полуострова славени ся разпространували
въ Македонія. Още прѣди 597 год. 5000 сла-
вени ся явили изнадѣйно прѣдъ Солунъ, но на
скоро ся и оттеглили. Надиръ малко обаче